

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobkyně: **K. B.**
zastoupená JUDr. Adamem Černým, Ph.D., advokátem
se sídlem Dřevná 382/2, 128 00 Praha, Nové Město

proti
žalovanému: **Magistrát města Hradec Králové**
se sídlem Československé armády 408, 502 00 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 4. 2023, č. j. MMHK/076495/2023 OE3/Mer,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 4. 2023, č. j. MMHK/076495/2023 OE3/Mer, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 11 228 Kč k rukám jejího zástupce, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Magistrát města Hradec Králové (dále také jen „*správce daně*“ nebo „*magistrát*“) vydal dne 27. 3. 2023 Exekuční příkaz č. 9960715477/2023, č. j. MMHK/067938/2023 OE3/Mer (dále jen „*exekuční příkaz*“), kterým se domáhal po žalobkyni uhrazení nedoplatku na

dopravní pokutě uloženého rozhodnutím - příkazem Magistrátu města Hradec Králové, odborem přestupků, čj. P/2853/2011/OS1/Hej ze dne 17. 1. 2012 (dále jen „příkaz“) ve výši 2 500 Kč a exekučních nákladů ve výši 500 Kč.

2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 4. 2023, č. j. MMHK/076495/2023 OE3/Mer (dále také jen „*napadené rozhodnutí*“), námitku žalobkyně proti exekučnímu příkazu zamítl.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného včas podanou žalobou dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*s. ř. s.*“). Namítla, že příkaz, kterým jí byla pokuta udělena, je již promlčen, neboť od jeho právní moci uplynulo více než 10 let. Má za to, že magistrát neučinil žádné kroky, kterými by došlo k prodloužení lhůty k vymáhání nedoplatku tak, jak to umožňuje § 160 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*daňový řád*“). Popírá, že by jí někdy v minulosti bylo rozhodnutí o posečkání nedoplatku dle § 156 daňového řádu oznámeno či jakkoli doručeno.
4. Dle jejího názoru správce daně neučinil žádné kroky prodlužující lhůtu, ani posečkání nedoplatku dle § 156 daňového řádu, a nebyly tak splněny podmínky dle § 160 odst. 2 daňového řádu. Namítla, že dle § 160 odst. 1 daňového řádu nelze daň vybrat a vymáhat po uplynutí lhůty pro placení daně, která činí 6 let. Z uvedeného důvodu považuje exekuční příkaz i napadené rozhodnutí za nezákonná. Navrhla proto jejich zrušení a přiznání nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě setrval na zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí, žalobní námitky odmítl jako nedůvodné.
6. Uvedl, že souhlasí s tvrzením žalobkyně v tom, že magistrát žalobkyni nikdy žádné rozhodnutí o posečkání nedoručoval klasicky na adresu trvalého pobytu. Současně uvedl, že vydání rozhodnutí o posečkání bylo žalobkyni doručeno dle § 49 odst. 1 písm. b) daňového řádu, a to veřejnou vyhláškou z důvodu vedení řízení, ve kterém se doručuje velkému nebo neurčitému počtu adresátů. Zveřejněním veřejné vyhlášky tak žalobkyně byla informována o vydání příslušného rozhodnutí o posečkání.
7. Doplnil, že a) Posečkání nedoplatku rok 2015 – čj. MMHK/220124/2015 OE3/Doč, sp. zn. OE3/Doč/9960715477 ze dne 9. 12. 2015, bylo žalobkyni doručeno prostřednictvím veřejné vyhlášky ze dne 9. 12. 2015, čj. MMHK/220124/2015, sp. zn. OE3/Doč/908, 999, 996; b) Posečkání nedoplatku rok 2020 – čj. MMHK/183660/2020 OE3/Mer, sp. zn. OE3/Mer/9960715477 ze dne 3. 11. 2020, bylo žalobkyni doručeno prostřednictvím veřejné vyhlášky ze dne 3. 11. 2020, čj. MMHK/183660/2020, sp. zn. OE3/Mer/908, 996.
8. Vydání exekučního příkazu ke splnění příkazem stanovené povinnosti žalobkyně, i způsob vyřízení námítky proti exekučnímu příkazu, jsou dle žalovaného oprávněná a zákonná. Žalobní námitky označil za liché. Uvedl, že lhůta pro placení daně dosud neuplynula, učiněnými úkony došlo k prodloužení zákonem stanovené lhůty, avšak nedošlo k překročení maximální lhůty stanovené zákonem.
9. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního s. ř. s. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s. za výslovného souhlasu žalovaného a presumovaného souhlasu žalobkyně. O věci usoudil následovně.

A. Skutkový stav věci

11. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným vplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

12. Magistrát vydal dne 17. 1. 2012 vůči žalobkyni příkaz k zaplacení pokuty za dopravní přestupek ve výši 2 500 Kč. Uvedený příkaz doručil opatrovníkovi žalobkyně – Statutárnímu městu Hradec Králové, oddělení právnímu, kanceláři tajemníka, ČSA 408 Hradec Králové [Učinil tak z důvodu, že tomu předcházející předvolání žalobkyně k podání vysvětlení se mu vrátilo zpět s odůvodněním, že na adrese žalobkyně sídlí městský úřad]. Žalobkyně se tak o doručení příkazu nedozvěděla.

13. Ve správním spise jsou dále založeny písemnosti: Rozhodnutí o posečkání nedoplatku ze dne 9. 12. 2015 a rozhodnutí o posečkání nedoplatku ze dne 3. 11. 2020 (viz bod 7 tohoto rozsudku) a veřejné vyhlášky ze dne 9. 12. 2015 a ze dne 3. 11. 2020, vydané magistrátem o doručení uvedených písemností tímto způsobem [dle § 49 odst. 1 písm. b) daňového řádu].

14. Dne 20. 2. 2023 zaslal správce daně žalobkyni vyrozumění o nedoplatku - výzvu k zaplacení částky 2 500 Kč. Ve výzvě je uvedena adresa pobytu žalobkyně. Výzva byla žalobkyni zaslána do její datové schránky.

15. Dne 27. 3. 2023 vydal správce daně exekuční příkaz - provedení daňové exekuce příkázáním pohledávky z účtu (u Raiffeisenbank, a.s.) na částku 2 500 Kč a částku 500 Kč na náklady exekučního řízení. V exekučním příkazu je uvedena adresa pobytu žalobkyně. Exekuční příkaz byl žalobkyni zaslán do její datové schránky.

16. Proti exekučnímu příkazu podala žalobkyně námitku. Vznela námitku promlčení s tím, že ode dne rozhodnutí o uložení pokuty uplynula lhůta delší 10 let.

17. Žalovaný napadeným rozhodnutím námitku zamítl. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že dle § 160 odst. 2 daňového řádu běží lhůta pro zaplacení daně znovu ode dne, v němž byl úkon prodlužující lhůtu učiněn a dle odst. 5 citovaného ustanovení končí lhůta pro placení daně nejpozději uplynutím 20 let od jejího počátku. Správce daně podle § 149 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s § 49 daňového řádu učinil úkony prodlužující lhůtu, a to posečkání nedoplatku dle § 156 daňového řádu (v roce 2015 a 2020), čímž došlo k prodloužení zákonem stanovené lhůty, avšak ještě nedošlo k překročení maximální zákonem stanovené lhůty.

B. Právní závěry

18. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je **důvodná**.

19. Mezi účastníky je sporné to, zda žalovaný mohl po žalobkyni vymáhat pokutu na základě příkazu ze dne 17. 1. 2012, či zda došlo k prekluzi dle § 160 odst. 1 daňového řádu a pokutu již vymáhat nelze.

20. V uvedené souvislosti je třeba posoudit, zda správní orgán prvního stupně řádně učinil úkon přerušující běh lhůty pro placení daně ve smyslu § 160 odst. 2 a odst. 3 písm. d) daňového řádu.
21. Při posouzení důvodnosti podané žaloby vycházel soud z následující právní úpravy:
22. Podle § 160 daňového řádu „(1) Daň nelze vybrat a vymáhat po uplynutí lhůty pro placení daně, která činí 6 let. Lhůta pro placení daně začne běžet dnem splatnosti daně. (2) Byl-li před uplynutím lhůty pro placení daně správcem daně učiněn úkon podle odstavce 3, běží lhůta pro placení daně znovu ode dne, v němž byl tento úkon učiněn. (3) Úkonem přerušujícím běh lhůty pro placení daně je a) pravomocné stanovení daně, b) zahájení exekučního řízení podle tohoto nebo jiného zákona, c) zřízení zástavního práva, nebo d) oznámení rozhodnutí o posečkání nebo rozhodnutí, kterým se mění stanovená doba posečkání. (4) Lhůta pro placení daně neběží po dobu a) vymáhání daně soudem nebo soudním exekutorem, b) přihlášení daňové pohledávky do insolvenčního řízení nebo do veřejné dražby, c) uplatnění pohledávky za majetkovou podstatou u osoby s dispozičními oprávněními během insolvenčního řízení, d) posečkání úhrady daně podle § 157a, e) odkladu daňové exekuce odložené na návrh, f) daňové exekuce srážkami ze mzdy, nebo g) dožádání mezinárodní pomoci při vymáhání daně. (5) Lhůta pro placení daně končí nejpozději uplynutím 20 let od jejího počátku podle odstavce 1, s výjimkou daně zajištěné podle odstavce 6. (6) Je-li daň zajištěna zástavním právem, které se zapisuje do příslušného veřejného registru, zaniká právo vybrat a vymáhat daň uplynutím 30 let po tomto zápisu. (7) Lhůta pro placení daně neskončí dříve než lhůta pro stanovení této daně.“
23. Podle § 156 odst. 1 daňového řádu „Na žádost daňového subjektu nebo z moci úřední může správce daně povolit posečkání úhrady daně, popřípadě rozložení její úhrady na splátky (dále jen „posečkání“), a) pokud by neprodlená úhrada znamenala pro daňový subjekt vážnou újmu, b) pokud by byla ohrožena výživa daňového subjektu nebo osob na jeho výživu odkázaných, c) pokud by neprodlená úhrada vedla k zániku podnikání daňového subjektu, přičemž výnos z ukončení podnikání by byl pravděpodobně nižší než jím vytvořená daň v příštím zdaňovacím období, d) není-li možné vybrat daň od daňového subjektu najednou, nebo e) při důvodném očekávání částečného nebo úplného zániku povinnosti uhradit daň.“
24. Podle § 44 odst. 1 daňového řádu „se fyzické osobě doručuje na adresu jejího místa pobytu, na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, nebo na adresu jejího bydliště v cizině.“
25. Podle § 49 odst. 1 daňového řádu platí, že „veřejnou vyhláškou se písemnost doručuje a) osobě neznámého pobytu nebo sídla, pokud této osobě není ustanoven zástupce podle § 26 odst. 1 písm. c), jakož i osobě, která není známa, nebo b) v řízení, ve kterém se doručuje velkému nebo neurčitému počtu adresátů.“ Podle § 49 odst. 4 daňového řádu platí, že „písemnost určená do vlastních rukou adresáta se doručuje přímo adresátovi. Nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, na adrese pro doručování zastížen, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem upozorní, aby si ji ve lhůtě 10 dnů vyzvedl.“
26. Krajský soud v přezkumném řízení zjistil, že v záhlaví rozhodnutí o posečkání nedoplatku ze dne 9. 12. 2015 je uvedena adresa daňového subjektu (žalobkyně). V záhlaví rozhodnutí o posečkání nedoplatku ze dne 3. 11. 2020 je uvedena adresa daňového subjektu (žalobkyně), tj. její aktuální adresa místa pobytu. Obě tato rozhodnutí byla žalobkyni doručena veřejnou vyhláškou dle § 49 odst. 1 písm. b) daňového řádu, která byla vždy vydána a vyvěšena ve stejný den jako to které

rozhodnutí.

27. Krajský soud konstatuje, že doručení veřejnou vyhláškou je zvláštním způsobem doručení, které se uplatní tehdy, nelze-li zásilku doručovat standardním způsobem dle § 44 (doručování fyzickým osobám) a § 45 (doručování právnickým osobám) daňového řádu. Důvody pro doručení veřejnou vyhláškou jsou uvedeny v § 49 odst. 1 daňového řádu. Daňový řád vychází z formálních předpokladů místa pobytu či sídla (z jejich zapsání v příslušných registrech) a není rozhodné, zda se adresát v místě doručení zdržuje.
28. V základním registru obyvatel [srovnej § 3 odst. 1 písm. a) a § 18 odst. 1 písm. d) zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů] je uvedena adresa místa pobytu fyzické osoby, případně též adresa, na kterou jí mají být doručovány písemnosti podle jiného právního předpisu.
29. Z obsahu správního spisu přitom nevyplývá, zda se magistrát v roce 2015, ale i v roce 2020 alespoň pokusil doručit žalobkyni předmětná rozhodnutí o posečkání nedoplatku způsobem uvedeným v § 44 odst. 1 daňového řádu, byť by takového rozhodnutí bylo doručeno fikcí (§ 44 odst. 4 daňového řádu). Přitom adresa místa pobytu žalobkyně v roce 2020 byla stejná jako nyní, tj. v roce 2023. Nelze odhlédnout ani od ustanovení § 42 daňového řádu, dle kterého se osobě, která má zpřístupněnu datovou schránku, doručuje elektronicky podle jiného právního předpisu (viz zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů). Ze správního spisu nelze zjistit, zda magistrát zjišťoval, zda žalobkyně měla či neměla v roce 2015 a 2020 zpřístupněnu datovou schránku. Pokud by tak bylo, měl povinnost ji tam rozhodnutí o posečkání nedoplatku doručit.
30. Krajský soud dospěl k závěru, že magistrát neměl žádný relevantní důvod doručovat žalobkyni rozhodnutí o posečkání nedoplatku veřejnou vyhláškou dle § 49 odst. 1 písm. b) daňového řádu, aniž by se předtím alespoň pokusil doručit uvedené rozhodnutí dle § 44 odst. 1 daňového řádu na adresu místa pobytu žalobkyně (být s následky doručení fikcí dle odst. 4 citovaného ustanovení) nebo způsobem uvedeným v § 42 daňového řádu. Krajský soud má rovněž za to, že doručení rozhodnutí o posečkání nedoplatku veřejnou vyhláškou s odůvodněním podle § 49 odst. 1 písm. b) je nesprávné, neboť obě rozhodnutí o posečkání nedoplatku se týkala pouze žalobkyně a měla tak být doručena pouze jí a nikoli velkému nebo neurčitému počtu adresátů. Žalovaný ani nevysvětlil, proč zvolil právě tento důvod pro zvláštní způsob doručení. Rozhodnutí o posečkání nedoplatku v roce 2015 a v roce 2020 nebylo řádně doručeno a z uvedeného důvodu lhůta pro vymáhání nedoplatku dle § 160 odst. 1 daňového řádu marně uplynula.
31. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobkyní jsou důvodné. Lze proto uzavřít, že magistrát učinil úkony – vydání rozhodnutí o posečkání nedoplatku v roce 2015 a 2020, ale tato rozhodnutí doručil formálně nesprávným postupem, a proto nemohlo účinně dojít k úkonu přerušujícímu běh lhůty pro placení daně (nedoplatku na základě příkazu ze dne 17. 1. 2012) ve smyslu § 160 odst. 2 a odst. 3 písm. d) daňového řádu. Jedná se tak o podstatnou vadu řízení mající vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť nedoplatek na dopravní pokutě byl vymáhán po uplynutí lhůty pro jeho vymáhání (§ 160 odst. 1 daňového řádu). Proto soud napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a současně vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaný zvolí odpovídající procesní postup ve smyslu

§ 159 odst. 3 daňového řádu. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

V. Náklady řízení

32. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Důvodně vynaloženými náklady soudního řízení na straně úspěšné žalobkyně byly zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč za žalobu, odměna advokáta a jeho režijní výlohy (§ 35 odst. 2 s. ř. s.). Ze soudního spisu je zřejmé, že zástupce žalobkyně učinil ve věci 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby) po 3 100 Kč [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 cit. vyhlášky], k tomu mu náleží 2 náhrady hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 4 cit. vyhlášky) a zvýšení odměny a hotových výdajů o daň z přidané hodnoty (DPH) v zákonné výši 21%, tj. 1 428 Kč, neboť advokát doložil, že je plátcem DPH. Proto krajský soud zavázal žalovaného povinností žalobkyni tyto prokázané náklady řízení v celkové výši 11 228 Kč uhradit k rukám jejího zástupce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.), a to ve lhůtě uvedené ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 26. září 2023

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: I. S.